

SEKSUELE AFWIJKINGEN...

In het 'Algemeen Handelsblad' een interessant artikel over het werk van drs. T. Fris van het Nederlands Instituut voor Preventieve Geneeskunde TNO. Hij onderzoekt de houding tegenover misdaad en misdadiger en de veranderingen die bepaalde opvattingen kunnen ondergaan na discussie over het onderwerp. Dan blijkt bij voorbeeld dat voor het vervullen van een functie op een kantoor de keuze tussen ex-delinquenten aanvankelijk steeds uitvalt in het voordeel van de reclassent met een vermogensdelict en ten nadele van de ex-zedendelinquent. Na discussies over deze keuze blijkt dat men zich vaak door irrationele motieven heeft laten leiden. Immers, de zedendelinquent zal op een dergelijk kantoor veel minder snel tot recidive komen dan de vermogensdelinquent. Dat is een klein deel van het terrein dat neuroloog-psychiater E. de Wind op een studiedag van de Meijers-vereniging aansneed: onze houding ten aanzien van seksuele deviaties en de mogelijkheden om door beter begrip de misdadige uitwassen hiervan te beperken. Zijn referaat was voor een deel in het bijzonder gericht op de reclasserings- en maatschappelijk werkambtenaren van de Meijers-vereniging. Dat (zeer gespecialiseerde) deel leek ons minder interessant voor 'Sextant'. Wat resteerde was een boeiend betoog tot beter begrip - een betoog dat uitmuntte door leesbaarheid en eenvoudige woordkeus. Nochtans kon dr. De Wind uiteraard niet zó simplificeren dat een eenvoudig zwart-wit patroon overbleef. Het is dus (in het kader van 'Sextant') een 'moeilijk' artikel geworden. Liever dan echter een poging te doen het nog meer te 'populariseren' hebben we gemeend die delen uit zijn rede vrijwel ongewijzigd over te moeten nemen. Voor wie de moeite wil nemen: een artikel dat bij velen van ons (onbewuste) vooroordelen zal kunnen corrigeren.

Er is welhaast niemand in onze Westeuropese samenleving, die niet een beetje lijdt onder de seksuele taboes, die hem met de paplepel zijn ingegeven van huis uit. Ergernis, vooroordeel en etikettering treden vooral op bij degene, die slechts met moeite in zich zelf kan onderdrukken wat die ander, die hij veroordeelt, zómaar doet. Door dit verschijnsel is in een tijd van seksuele onderdrukking de seksuele delinquent als sóórt ontstaan.

Nu zou ik willen stellen dat deze soort helemaal niet bestaat, althans niet als psychologische categorie. Wél als sociaal-juridisch begrip. Juridisch gezien is een jongeman, die slaapt met een meisje, dat pas de volgende maand 16 zal worden, een delinquent. Psychologisch gezien is zijn daad geen andere dan die van een jongen wiens meisje net 16 jaar geworden is. Nog minder kunnen wij hem te zamen met kinderverkrachters en lustmoordenaars etiketteren als seksuele delinquent.

Toch gebeurt dat. Misschien niet in die, zójuist geschetste, extreme vorm, maar de tendens bestaat om een ieder, die een van de officiële moraal afwijkend seksueel gedrag vertoont en vooral een ieder die door dat gedrag aanstoot geeft of hinder voor zijn medemensens oplevert, op de grote hoop van perversen en seksuele delinquenten te gooien.

Door de etikettering dreigt elke genuanceerde beoordeling verloren te gaan. Door het generaliseren ontstaat ook een therapeutisch defaitisme: elke seksuele delinquent wordt bekeken als een potentiële Landru

Het is vooral de sensatiepers, die dergelijke tendensen aanwakkert en zijn lezers bij de geringste aanleiding vergast op verhalen waar heel wat aan mee te genieten valt. Niets is minder waar dan dat seksuele de-

en een gezonde reactie daarop

vianten generaliserend beschreven kunnen worden als gevaarlijke, steeds weer recidiverende, tot geweld neigende psychopaten. Seksuele devianten zijn gemeenlijk eenzame, angstige mensen, die vaak na lange innerlijke strijd hun deviaties of delicten bedrijven als een tot mislukking gedoemde poging om zich zelf van ondragelijke gevoelens van spanning en eenzaamheid te bevrijden. De daad is een hopeloze poging om de beangstigende innerlijke leegte te ontvluchten en op de een of andere manier in contact met de medemens te komen. Dat dit een afwijkende, kinderlijke of zieke poging is, komt doordat de seksuele deviant niet in staat is contact te leggen op het normale, volwassen vlak.

Uit de levensgeschiedenis van vrijwel alle seksuele devianten kunnen wij zien hoe zij door hun angst belemmerd worden in hun sociale en genitaal-seksuele contacten en hoe de perverse, delinquentie daad een poging is om (al is het maar voor één ogenblik) zich te bevrijden van het eeuwig knagende gevoel van incompetentie.

Dit geldt voor alle seksuele devianten. De exhibitionist, die gemeenlijk met een van angst kloppend hart zijn penis laat zien aan willekeurige vrouwen, die op straat passeren, doet dat niet als een uitnodiging tot een coltus en minder nog als een aanloping tot een verkrachting; die ideeën ontstaan slechts in de fantasie van sommige beoordelaars. Bij een nauwkeurige analyse blijkt altijd weer dat exhibitioneren een poging is om contact te leggen; niet een seksueel en genitaal contact, maar om door het tonen van de penis bewonderd te worden of schrik aan te jagen. Als er geen reactie komt, als het zogenaamde slachtoffer onverschillig of glimlachend doorloopt, is dat het-ergste wat een exhibitionist kan overkomen.

De pedofiel die zich vergrijpt aan kinderen van hetzelfde of het andere geslacht, doet

dat niet omdat hij zo bijzonder genotzuchtig is en zich als een soort Nero met lustknappen omgeven wil. De pedofiel is gemeenlijk een angstige, eenzame man, die zo verschrikkelijk graag zou willen dat iemand eens lief en intiem met hem wilde zijn, maar die de moed mist om die liefde te verwerven. Zijn enige weg wordt dan wat men noemt een omkering: de intieme liefkozing die hij zo graag zou ontvangen, geeft hij aan het kind, waarmee hij zich tegelijk vereenzelvt.

Het lijkt me niet nodig de ontstaanswijze van allerlei zeldzame vormen van seksuele deviatie te bespreken: incest, sodomie, fetisjisme, sado-masochisme en zelfs de sociaal gevaarlijker vormen als verkrachting en lustmoord hebben allen gemeen, dat de weg naar de harmonische bevrediging is afgesloten en alleen zijwegen begaanbaar zijn. Seksuele devianten zijn geen wellustelingen, in die zin, dat zij zo veel méér lust zouden begeren dan de andere, zogenaamd normale mensen. Integendeel, zij zijn tot veel minder lust in staat. Pas als wij hen zo bezien en als wij hun daad beschouwen als een nood-sprong, een armzalig surrogaat of een kreet om hulp, hebben wij een kans hen beter te gaan begrijpen en hebben we de eerste stap gezet op de weg naar een individuele beoordeling.

Wie wil pogen seksuele afwijkingen en misdaden te voorkomen, zal allereerst aan-nemelijk moeten maken, dat deze eigenaardigheden niet als een onveranderlijk noodlot in een mens verankerd liggen. Zij zijn het produkt van de wisselwerking tussen de aanleg en het milieu in de ruimste zin van het woord. Slechts een genuanceerd onderzoek van deze wisselwerking kan inzicht geven in de prophylactische en therapeutische mogelijkheden. Welnu, ik zou wat de veranderbaarheid van de seksuele patronen

betreft, een voorzichtig optimisme willen verdedigen.

Deze veranderbaarheid kunnen wij soms op de voet volgen in het verloop van een psycho-analytische behandeling. Maar ook ervaringen, die een mens in het dagelijks leven ondervindt kunnen tot spectaculaire veranderingen aanleiding geven zonder dat er ooit een analyse-divan aan te pas is gekomen.

traumatisch

Als u ergens aan het strand een moeder ziet met 5 kinderen en er is één lastige bij, zult u zien dat die lastige veel meer aandacht van moeder krijgt dan de vier anderen.

Men kan wangedrag ook in de hand werken door er te veel aandacht aan te schenken. Dan scheidt het justitiële apparaat een conditionering van het wangedrag.

Toch zal men niet altijd kunnen nalaten in te grijpen, want er zijn zeker gevallen waar de deviant reële slachtoffers dreigt te maken.

Er zijn echter twee factoren, die de kwestie van het slachtoffer veel minder stringent maken dan de sensatiepers ons zou willen doen geloven. In de eerste plaats: het is vaak niet het seksuele delict, maar de houding van de ouders en de wereld rondom het kind, die traumatiserend werkt.

Als een meisje van 5 jaar thuis komt en zegt dat er in het park een man aan ijsje aan haar gegeven heeft, een eindje met haar heeft gewandeld, toen wat heeft gestoeid en haar aan haar genitaal heeft gewreven, kunnen de ouders op tweeërlei wijze reageren: sommige ouders zullen zeggen: wat een rare man, dat is niks leuk, een gewone man vindt het fijn om te stoemen met zijn vrouw, maar niet met een klein meisje. Speel liever met vriendjes van je leeftijd en neem geen ijsjes aan van zulke malle kerels.

Andere ouders zullen in paniek raken, ze

Veel van de overtuigendste redenen voor het gebruik van Tampax tampons zijn "geen"-redenen

- Geen gordels
- Geen spelden
- Geen verband
- Geen geur
- Geen schrijnen
- Geen irritatie
- Geen nare contouren
- Geen verlegenheid
- Geen meeneem-problemen
- Geen verwijder-problemen
- Geen verwijderen nodig bij baden
- Geen mens die iets merkt; niets te zien

Al deze „negatieve” voordelen zijn prachtig, maar de meest overtuigende belofte die wij u kunnen doen is, dat u *zich koel, schoon, fris zult voelen* als u Tampax tampons draagt... En als u zich zo voelt, is dat ten slotte precies het tegenovergestelde van wat u op bepaalde dagen misschien verwachtte.

ONTWIKKELD DOOR EEN DOKTER
NU GEBRUIKT DOOR MILJOENEN VROUWEN

INWENDIG GEDRAGEN MENSTRUATIEBESCHERMING
TAMPAX (NEDERLAND) N.V. - DEN HAAG

zullen met het kind naar de dokter gaan, die misschien nog dom genoeg is om het kind te gaan onderzoeken. Ze zullen de politie alarmeren, die het kind mogelijkwijze aan een lang verhoor zal onderwerpen - moderne politieautoriteiten niet te na gesproken - en ze zullen door een sfeer van angst en geheimzinnigheid het kind traumatiseren. Als het kind dan een poosje later in het park een wat vreemdsoortig heer ziet rondscharen, kan het bevangen worden door een angstige, geprikkelde nieuwsgierigheid, die mogelijk zelfs provoceren op de man zal werken. Als dan de man het meisje te na zou komen, gaat het misschien gillen. In zijn angst poogt de man het kind tot zwigen te brengen en dan ontstaat pas de echt gevaarlijke, traumatische situatie. In de tweede plaats: de kwestie van de uitlokking.

'De populaire misvatting dat seksuele daden tussen kinderen en volwassenen het kind tot een gedeveerde maken is zelden waar', aldus een departementale commissie in Amerika in 1950, 'maar vaak betekent het een schok voor het kind als het er op aangevallen wordt of in diskrediet geraakt of gestraft wordt. Of als het gedwongen wordt in het openbaar te getuigen.'

Het overdrijven van het gevaar voorspruitend uit seksuele delicten, komt evenals het magische taalmisbruik, het etiketteren, voort uit het vooroordeel en de gevoelens van onmacht tegenover de seksuele deviatie. Nadat wij hebben gezien dat de seksuele deviant niet tot een wezenlijk andere mensensort behoort dan alle zogenaamd normalen, vragen wij ons af wat dan wel het essentiële, het specifieke is van de perverse, de deviate of eventueel de seksueel-delinquente handeling. Deze vraag wordt des te moeilijker te beantwoorden, naarmate wij toleranter staan tegenover de verschillende variaties, die zich in het geslachtsleven kunnen voordoen.

Aan enkele van deze variaties wil ik dit illustreren.

In steeds breder kring accepteert men de variaties tijdens het voorspel van de coïtus als bron van lust. Menige man heeft zich - vooral vroeger - tegen mij erover beklagd, dat zijn vrouw hem afwees als hij wilde dat zij zijn penis zou betasten of in de mond nemen, of als hij iets analogoos met haar genitaal wilde doen. Een enkele vertelde hoe zijn vrouw wel zei: 'Als je zoiets wilt, dan ga je maar naar een hoer.'

De huidige moraal staat ook de vrouw toe lustgevoelens te hebben en deze te laten zien. En niet alleen tijdens de coïtus, maar ook bij de bedoelde variaties. Daardoor behoefde de man niet langer afgewezen te worden. Dieptepsychologisch gezien is het evident dat de drijfveren, die bij deze variaties een rol spelen, niet veel verschillen van de drijfveren die pedofielen ertoe brengen kinderen te betasten of zich door deze te doen betasten.

Een ander voorbeeld ontleen ik aan het terrein van de naaktheid. Dertig jaar geleden gold iemand die graag naakt wou zwemmen of door de vrije natuur zou willen wandelen, als een matig gevaarlijke gek. Tegen-

woordig kan men zonder lid van enige nudistenvereniging te zijn op vele plaatsen in Europa en Amerika naakt baden, sport doen, in de zon liggen, kortom zich geheel vrij bewegen. Terwijl dertig jaar geleden foto's van blote meisjes alleen onder de toonbank verkrijgbaar waren, is Playboy nu huiskamerlectuur geworden.

Toch heeft de neiging tot kijken en bekeken worden, die massaal bevredigd wordt op de naturalistische stranden, veel gemeen met de neiging die de exhibitionist heeft om angstig in het halfdonker zijn penis te tonen aan een voorbijrijdende vrouw. En de genietier van Playboy zoekt ten dele hetzelfde als de voyeur die ik u eerder geschilderd heb. Maar daarnaast bestaat er een duidelijk verschil tussen de geschilderde variaties en de perversies. De variatie geeft een voorlust, hij heeft een aanloopkarakter, hij is geen doel en geen noodzaak. Het doel is en blijft de coïtus met een partner, waarmee een gevoelsrelatie bestaat.

Bij de perversie of deviatie, die automatisch tot delinquentie wordt wanneer hij min of meer toevallig op het terrein van het Wetboek van strafrecht komt, is de weg naar de gezonde coïtus afgesneden door angst, door ziekelijke gewetensfunctie, of doordat de persoonlijkheid zo weinig tot ontwikkeling is gekomen, op zulk een infantiel niveau is blijven staan, dat de volwassen geslachtsdaad helemaal niet tot het repertoire is komen te behoren.

Minder frequent kan het voorkomen dat ziekten, soms van organische aard, of dementie, de mogelijkheid tot de hoogst ontwikkelde seksuele bevredigingsvorm hebben teniet gedaan, zodat slechts de deviatie overblijft.

De deviant die zijn bevrediging zoekt in infantiele seksuele uitingen, doet dit mede om de gevreesde coïtus uit de weg te gaan. Hij kan geen gevoelsrelatie met een gelijkwaardige partner aanknopen.

Deze onmogelijkheid tot het aangaan van volwassen seksuele en sociale relaties ontstaat in principe reeds in de allervroegste jeugd.

Het eerste is echter dat de deviant zich geplaatst ziet tegenover een maatschappij, die hem afwijst in plaats van hem hulp te bieden, zodat de mogelijkheid tot uitgroei naar een meer volwassen relatievorm steeds kleiner wordt.

Hoewel van het totaal aantal delicten is van seksuele aard?

Het laagste beschreven percentage is 3% en in de meeste landen ligt het niet veel hoger. Het hoogste percentage dat ik aangetroffen heb is 9%. Sutherland beschrijft hoe in New York in drie jaar tijds 324 vrouwen vermoord werden; slechts in 17 gevallen was er sprake van verkrachting of verdenking daarop. Op 39 vermoorden kinderen speelden er in 12 gevallen seksuele motieven een rol. In één bepaald jaar werden evenveel vrouwen vermoord door politiebeambten als door seksuele belagers.

prognose

De onderlinge verhouding van de verschillende soorten seksuele delicten loopt in ver-

schillende landen enorm uiteen, maar welhaast overal vormen de exhibitionisten, die toch de minst gevaarlijke vorm van deviatie representeren, het hoogste percentage, dan volgen gemeenlijk de pedofelen, waarbij volgens sommige statistieken meer het kind van hetzelfde geslacht gezocht zou worden, volgens andere statistieken meer het kind van het andere geslacht. Het gaat meestal alleen om het betasten.

Een coltusping met kinderen treedt slechts in uitzonderingsgevallen op. Daarbij moeten wij natuurlijk ook nog een groot onderscheid maken tussen seksuele relaties met echte kleine kinderen en seksuele contacten met jongeren, waarbij de daad tot delict wordt door de leeftijdsgrens, die de wet gesteld heeft. Het seksuele delict dat ons het meest afschrikwekkend voorkomt, de lustmoord op kinderen, is volgens het nieuwste handboek over pedofilie zo zeldzaam dat, ik haal aan: 'Moord komt bij pedofelen niet vaker voor in enige andere bevolkingsgroep.'

Ik wil me nu bezighouden met gegevens betreffende de prognose en het recidief.

De kansen lopen zeer sterk uiteen voor de verschillende typen van perversies. Exhibitionisten recidiveren gemeenlijk vaker dan pedofelen, maar waarschijnlijk is het nie zeezer de aard van de handeling, die de recidiefkans bepaalt, dan wel de persoonlijkheid van de betrokkene, onverschillig in wat voor type daad zijn conflicten zich hebben geuit.

Vooruitlopend op een beschouwing van het door ons verrichte onderzoek kan ik aan de hand van de literatuur wel zeggen dat zogenaamde psychopatische trekken, agressieve en sadistische factoren de prognose ongunstig beïnvloeden.

Heel in het algemeen kan men wel als vaststaand aannemen dat de prognose van de seksuele delinquenten belangrijk gunstiger is dan die van delinquenten in het algemeen. De Philadelphia Crime Committee beschrijft de resultaten van groepstherapieën bij seksuele delinquenten in de orde van grootte van tien maal zo gunstig als bij de niet-seksuele delinquenten.

Het blijkt dat het percentage gunstige gevallen bij zeden-delinquenten groter is dan bij de andere categorieën. Maar vooral hoopgevend is het, dat de zedendelinquenten met proefverlof T. B. R. géén ongunstiger prognose blijken te hebben dan de zeden-delinquenten die onder toezicht zijn tijdens een voorwaardelijke straf. Dat betekent dus dat de ogenschijnlijk ongunstige en gevaarlijke T. B. R.-gevallen evenzeer in de hand gehouden kunnen worden als de veel eenvoudiger en lichtere gevallen, die uitsluitend een voorwaardelijke veroordeling hebben.

Er zijn vele seksuele devianten, die wat hun seksuele gedrag betreft uitsluitend een deviantie aanpassing in een bepaalde subcultuur hebben, terwijl zij wat aanpassing op ander gebied betreft, b.v. in hun werk, in niets te onderscheiden zijn van de doorsneemans, en tegenover hun werkcollega's bestil geen schuwheid of ruwheid of wat voor eigenaardigheid dan ook vertonen.

B.v. de 'leerjongens'. Een subcultuur van in leder geklede jongens ronddaverend op motorfietsen. Ze vinden hun seksuele bevrediging in sadistische, homoseksuele handelingen. Als een van hen u morgen in een winkel zal bedienen zult u niets bijzonders bemerken. Alleen in de subcultuur is de communicatie agressief en eventueel destructief gericht.

Voorkomen van de angst, de schuwheid, de onmogelijkheid tot het aanknopen van gezonde relaties, in het bijzonder op seksueel gebied, is beter dan genezen.

Omdat het kunnen aanknopen van relaties een ontwikkelingsproces is, wordt de basis van de stoornis al heel vroeg gelegd. Bangmakerij en geheimzinnigdoenerij over seksuele zaken voeren tot latere seksuele incompetentie. Maar ook de zgn. 'seksuele voorlichting' waarbij kennis over het geslachtsleven als een heel apart terrein aan het kind gepresenteerd wordt, los van de opvoeding als geheel, kan schadelijk zijn.

Vaders, die hun jongens vanzelfsprekend alles vertellen over auto's en andere technische zaken, gaan er met blozende kaken apart voor zitten als ze iets over de functie van de penis moeten uitleggen. Voorlichting van de ouders over de wijze waarop zij hun kinderen ook 'seksueel' moeten opvoeden, is het belangrijkste middel tegen de seksuele problemen van volgende generaties. Die voorlichting zal vooral ook moeten inhouden het bestrijden van de angst van zovele ouders die vrezen dat hun kinderen dagelijks door lustmoordenaars bedreigd worden; waarbij uiteraard reële feiten niet uit de weg gegaan mogen worden.

Wij hebben echter op heden te maken met reeds tot ontwikkeling gekomen seksuele deviaties bij pubers, adolescenten en volwassenen, die waarschijnlijk in enorm veel groter getale voorkomen dan welke cijfers ook ons doen geloven.

ongestraft

Ik heb verschillende pogingen ondernomen om me een zuiver beeld te vormen van het aantal seksuele devianten, dat niet of nog niet met de rechter in aanraking is gekomen. Ongetwijfeld gaan de meeste exhibitionisten er na hun daad ijlings van door; het is zeker dat de meeste pedofelen niet verraden worden, hetzij doordat zij toch ook lief voor het kind zijn, hetzij doordat zij het kind met dreigementen tot zwijgen weten te brengen.

Daarbij komt vaak dat ouders de belager van hun kind niet aangeven om allerlei motieven. We kennen verschillende gevallen waar de ouders wel degelijk wisten dat het lieve oompje zijn liefde ook tot het genitaal van het kind uitstrekke, maar zij lieten dit rustig begaan, want het was toch zo prettig dat oom wel altijd wilde oppassen, in de huishouding hielp of andere soortgelijke verdiensten had.

We weten bar weinig over het werkelijk voorkomen van incest. Dr. Zuthoff merkte op dat in bepaalde gemeenten in de Betuwe een reeks van incestgevallen aan de orde

Wie van u spreekt er nu echt goed een moderne taal?

De praktijk heeft het inmiddels ruimschoots bewezen:

ENGELS FRANS DUIJS ITALIAANS SPAANS

spreekt, verstaat en schrijft u in verrassend korte tijd als u de moderne en juiste oefenmethode kiest:

UW PRIVÉ-TALEN PRACTICUM

Dit boeiende lees-luister-spreekstelsysteem per geluidsband wordt alom in de wereld onderkend als de beste en anelste wijze om THUIS een vreemde taal te leren. Waar andere methoden falen wordt nu SPREKEND succes geboekt!

Véél heeft u er niet voor nodig: onze geprogrammeerde cursus en 'n bandrecorder. Stuurt u ons de ingevulde coupon toe, dan zenden wij u omgaand uitvoerige documentatie en een introductieband met gesproken proeflessen. Deze exclusieve cursussen worden o.a. gebruikt bij DE CENTRALE OPLEIDINGSDIENST VAN DE PTT.

TAALRECORD-TALEN PRACTICUM UDEN

Uden (N.B.) telefoon 041 32-26 37
Pres. Kennedylaan 105-107

Bon voor gratis brochure + band

Betreffende vakje aanduiden:

☐ engels	☐ frans
☐ italiaans	☐ duits
☐ spaans	

Mevr. Mej. Dhr.:

Adres:

Tel.:

Woonplaats:

Bezit wel/geen bandrecorder.

Inzenden aan:
TAALRECORD-TALEN PRACTICUM UDEN

SEKSUELE AFWIJKINGEN

en een gezonde reactie daarop

kwam na de aanstelling van een nieuwe veldwachter. Dit luwde echter weldra toen de veldwachter ervaren had dat het er zo bij hoorde.

Het is zeker dat er legio incestgevallen bestaan waar men de vuile was liever in huis houdt dan er de Justitie in te kennen.

communicatie-stoornis

En zo zijn we gekomen tot het grote knelpunt van alle beschouwingen over de seksuele deviatie. De communicatie-stoornis en de angst, die tot de seksuele deviatie aanleiding geven, zijn er tegelijkertijd de oorzaak van dat ongetwijfeld het grootste deel van de seksuele deviatie niet aan het daglicht komt. Bij Justitieautoriteiten lopen de schattingen over dit zgn. 'dark number' uiteen tussen vier tot tien maal het aantal dat in feite met de rechter in aanraking komt. Bij een enquête onder zeventig Amsterdamse huisartsen is ons gebleken dat de artszen bijna uitsluitend gevallen kennen waarbij huisgenoten zich over de seksuele eigenaardigheden van een gezinslid beklaagd hadden.

Dit betekent echter niet dat de deviant geen behoefte aan hulp zou hebben. Wij kunnen er alleen uit concluderen dat zij zich niet vanuit zich zelf melden, dat zij een enorme drempelvrees hebben.

Als wij ons bezig gaan houden met de mogelijkheden om de seksuele devianten op te vangen en hulp te bieden, dringt zich voor alles de vraag aan ons op: zullen wij hen kunnen helpen hun drempelvrees te overwinnen. Het antwoord luidt: waarschijnlijk wel; immers de drempelvrees wordt mede door ons bepaald. Wie de seksuele deviant ziet als een gevaarlijke vierzerik zonder meer, hoeft niet te verwachten dat die ander zich ooit tot hem wenden zal. In de eerste plaats zijn wij het dus, die zullen moeten veranderen.

Ten aanzien van de homofielen heeft zich zulk een verschijnsel al voorgedaan. Pater Godschalk die een grote ervaring verworven heeft in de gespreksgroepen voor Christen-homofielen, vertelde ons hoe de verandering in zijn eigen visie op de homoseksualiteit in de loop van tien jaar, de groe factor is waardoor de ander zich tot hem durft te gaan wenden.

Het is het vooroordeel van de maatschappij en ook nog van vele helpende instanties, dat een drempel vormt. De drempel en de drempelvrees ontstaan niet uitsluitend in de fantasie en de projecties van de deviant.

Wat zouden wij kunnen doen om voor de mensen, waar wij vandaag over spreken, de deur open te zetten.

Uit het onderzoek van Prof. Kempe blijkt immers, dat een belangrijk deel van de bestudeerde gevallen reeds vóór het ingrijpen van de Justitie behoefte aan hulp gevoeld heeft.

Vaak zal een dergelijke behoefte pas tot bewustzijn komen, als de mogelijkheid tot hulp aan de betrokkene geïmponeerd wordt, hetgeen in het verleden nooit is geschied.

Het lijkt dus aannemelijk dat, als er een organisatie zou bestaan, waarvan algemeen bekend was dat seksuele devianten zich ertoe zouden kunnen wenden en geholpen zouden worden zonder vooroordeel en met de absolute garantie van het beroepsgeheim tegenover de justitie, velen van de geboden kans gebruik zouden maken.

In New York heb ik een dergelijke organisatie leren kennen: De 'Brooklyn civic

centre clinic' krijgt per jaar omstreeks 300 aanmeldingen van sociaal slecht aangepasten. De helft is nooit met de Justitie in aanraking geweest en komt dus volledig vrijwillig. 40% van de cliënten zijn seksuele devianten. Ze worden deels in groepen, deels individueel behandeld en de resultaten zijn vaak zeer gunstig.

Het is duidelijk dat de Meijersvereniging een dergelijke functie nooit zou kunnen vervullen. De Meijersvereniging kent weliswaar het principe van vrijwillige ondertoezichtstelling, maar in het algemeen kan men van de seksuele devianten niet verwachten, dat ze zich zullen wenden tot een organisatie, die overwegend cliënten heeft, die primair komen omdat dit een voorwaarde van hun vonnis is; een organisatie bovendien, die verantwoording aan Justitie schuldig is. De NVSH heeft deze handicaps niet. De ervaring van de NVSH heeft geleerd, dat verschillende vormen van hulp, door de avantgarde geboden, aanvankelijk met achterdoelt ontvangen werden, maar later als vanzelfsprekend werden beschouwd en aangenomen.

Ik noem de anti-conceptionele hulp, de seksuologische hulp bij heteroseksualiteit en de gespreksgroepen voor homofielen. De NVSH beschikt bovendien over de bureau, waar de hulp geboden kan worden en over de publiciteitsmogelijkheden om dit aan het publiek te presenteren.

De mogelijkheden van het presenteren en effectueren van de bedoelde hulp onderschat ik geenszins. Een geïllustreerde advertentie in 'Sextant' met de tekst: 'Hebt u last van exhibitionisme, bezoekt ons deviatie-sprekruur', zal wel niet veel effect sorteren. Maar dat zijn praktische moeilijkheden, die hopelijk in samenwerking op te lossen zijn. Een samenwerking, waarin wij pogen het probleem van de seksuele deviaties te beschouwen zonder vooroordelen en los van de justitiële sfeer.

Alleen een dergelijke beschouwingwijze kan ons helpen tot het betreden van een uitgebreid sociaal-psychiatrisch gebied, dat ligt tussen enerzijds het werk van de psychiater, die zijn individuele patiënt poogt te helpen met hoogst individuele therapie, en anderzijds de Justitie, die nog al te vaak in de delinquent niet de patiënt kan herkennen en de bescherming van de gemeenschap vooropstelt.

DIALOOG

Op 27 oktober a.s. organiseert de Stichting Dialoog in Amsterdam een bijeenkomst voor jongeren van 16 tot 23 jaar. Onderwerp van deze bijeenkomst is de houding van de jongere ten opzichte van de seksualiteit, in het bijzonder de homoseksualiteit. C. Straver, werkzaam bij het Ned. Instituut voor sociaal-seksuologisch Onderzoek, zal enige opmerkelijke resultaten bespreken van een

onderzoek naar de seksuele gedragingen in verschillende groepen jongeren. W. Sengers belicht een aantal kanten van de houding van de homofiele jongere ten opzichte van de seksualiteit. De bijeenkomst vindt plaats in het politiek jongerencafé de Pieterspoort, Pieterspoortsteeg 3-5 in Amsterdam. Aanvang 11.00 uur, toegang vrij.